

Publicerad 2009-02-15 19:16 av Loviza

Jag vill egentligen inte vara såhär ledsen för att min vän lämnar mig, men eftersom mitt liv byggts upp med hjälp av just den här vännen, är det svårt att släppa det.

F -.-

Flyg och ta och glöm det

Du som alltid låtsats stå vid min sida

Du som alltid kramar mig och ler

Du som vill trösta när jag gråter

Du finns inte vid min sida längre.

Jag vill klä in min sorg i vackra ord

Förklä sorgen och ge den vingar

Flyg lilla fjäril, flyg

För jag vet

att inget kan inverka på ditt liv nu

Inte jag, inte hon.

Men han,

han som ÄR ditt liv nu

Varför låter du honom bemästra dig

Och ta dig med upp i skyn

Utan att ta någon hänsyn till känslorna

De platta känslorna,

som blivit platta av din fot

Älskade du, du skulle aldrig lämna mig

Men nu har du lämnat jorden för gott

Och jag kommer aldrig se dig på samma sätt som förut

För du har stampat ner mig i marken

Och tack för den kängan,

och förlåt för att du anser att du är bättre

Jag mår inte bra av att bli stampad på,
vem gör det egentligen?

Men vad ska man göra åt det då?

Flyg, min vän, flyg till skogs!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Loviza med Poeter.se id #21366 innehar upphovsrätten